

[Hauberg.]

overhovedet ikke gå ind på forslaget efter de oplysninger, der er fremkommet. Men dermed er ikke sagt, at mit parti ikke, hvis man får hele spørgsmålet undersøgt til bunds og der skulle vise sig uretfærdigheder, vil fjerne oplagte uretfærdigheder. Men at fjerne en „uretfærdighed“, uden at man ved, om man opnår den virkning, man ønsker, og uden at vide, hvilken virkning det vil få på de andre borgere, som i fremtiden skal bære byrderne, kan vi ikke gå med til. Derfor må vi afvise lovforslaget og vente, til hele sagen er helt underbygget og undersøgt.

Victor Larsen: Jeg vil gerne indledningsvis gøre den bemærkning, at jeg har aldrig været tilhænger af, at man i lov af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond gennem § 25 ophævede den tidligere adgang til udskrivning af personlig skat til amtskommunerne. Det har altid stået for mig som en ganske oplagt uretfærdighed. I sin tid var der rimelighed i, at man i amtskommunen kun søgte skatten gennem grundejerne, landmændene; det var i virkeligheden den kreds af borgere på landet, som var skatteydere, og der var ingen særlig grund til at henvende sig til andre. Men forholdene har skiftet ganske overordentlig i løbet af de år, der er gået, ikke mindst i de senere år. Der er vokset en kreds af skatteydere op, hvis skatteevne, både når man tager dem enkeltvis, og ikke mindst når man lægger dem sammen, er af en sådan størrelsesorden, at de i allerhøjeste grad tæller med. Man kan nu operere med tal, lige så længe man vil — tal kan være meget oplysende, det skal jeg indrømme, men de kan også bruges til at forvirre godtfolk med. Man kan operere lige så længe man vil med tal, men det kan ikke være rimeligt, efter at der er opvokset sådanne grupper af skatteydere, som heldigvis tjener penge, at man fastholder den betragtning, at det på forhånd er givet, at kun en enkelt del af amtskommunernes skatteydere skal betale det hele, nemlig de skatteydere, der ejer fast ejendom. Det *kan* ikke være rigtigt! Det er en særskat at pålægge disse mennesker, og særskatter tror jeg størstedelen af dette høje ting ikke er yndere af. Når man derfor i dette lovforslag siger, at amtsrådet *kan* bestemme, at indtil halvdelen af det overskydende beløb lignes direkte på dem af amtsråds kredsens beboere, hvem der er pålignet indkomstskat til staten — når man forsigtigvis kun siger, at man *kan* gøre det, synes jeg ærlig talt, der er taget

så vidtgående hensyn også til kredse, der måtte være betænkelige ved dette, at disse kredse overhovedet ikke kan forlange mere.

Vi, der kender forholdene, er da fuldkommen klar over, at når man letter en del af amtsskatten, således som det her er foreslået, vil naturligvis noget af skatten, i mange kommuner en slet ikke ringe del af den, vende tilbage til de samme grundejere gennem de kommunale ejendomsskatter, men der sker det, at en del af skattebeløbene dog bliver betalt af de skatteydere i amtskommunen, som ikke ejer fast ejendom, men har en betragtelig indkomst, og det er det, der skal ske. Ingen kan nægte, at der rundt omkring på landet — det bliver mere og mere tilfældet — er skatteydere, som ikke ejer fast ejendom, men et eller andet hus, hvorpå der ikke er synderlig grundværdi, og en sådan skatteyder kan slet ikke komme til at svare særlig skat; den pågældende deltager i alle fordelene ved at bo i det amt, men han bidrager ikke til driften af dette amt.

Så kan man for mig sige, at staten tager en betragtelig del — det hørte vi også forrige gang, denne sag var til behandling — af sygehusudgifterne, naturligvis, og at man gennem motorskatterne letter amternes byrder — all right, det gør man. Ja, men mon ikke de fleste kredse her i dette høje ting er fuldkommen klar over, at netop nu stiger amtsskatterne ganske overordentlig stærkt? De skattebilletter, der i dette efterår præsenteres for skatteyderne, d. v. s. dem med de faste ejendomme og kun dem, er af en sådan størrelsesorden, at jeg kan forsikre det høje ting for, at det ikke alene er dem, der sidder med gårde og større ejendomme, men det er også småbrugerne, som nu begynder at murre og sige: dette her kan ikke blive ved, for vi kan simpelthen ikke betale disse skatter.

Når derfor den højtærede minister og det ærede medlem hr. Hauberg siger, at man vil betænke sig meget på at lette byrderne for enkelte borgere og lægge dem over på andre borgere uden at undersøge, om disse andre er de hårdest ramte, så må jeg ærlig talt sige: skal vi ikke begynde at tale dansk med hinanden, for et sådant forhold bliver der dog ikke tale om her, det ved de herrer udmærket godt. Hvordan skulle de andre borgere, som kommer med her, være hårdest ramt? Det ville jeg dog virkelig gerne have eksempler på. Situationen er jo simpelthen den, at de hidtil er sluppet for en særskat, og nu bliver en del af denne skat lagt over også på deres skuldre, men de pågældende, som får denne